

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. januára 2011 v trestnej veci odsúdeného **Doc. Ing. J. P., CSc. pre zločin prijímania úplatku** podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB - 3Tš 30/2006, o sťažnosti odsúdeného doc. Ing. J. P., CSc. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 7. októbra 2010, sp. zn. BB – 4Nt 3/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Doc. Ing. J. P., CSc., **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 7. októbra 2010, sp. zn. BB – 4Nt 3/2010, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Doc. Ing. J. P., CSc., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pôvodne na Špeciálnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB - 3Tš 30/2006, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odsúdený Doc. Ing. J. P., CSc., sťažnosť, ktorú aj písomne odôvodnil.

Odsúdený podal sťažnosť z dôvodu, že sa samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, JUDr. Truban nedostatočne oboznámil s jeho podnetom na obnovu konania. Poukázal na skutočnosť, že keby si bol samosudca podnet odsúdeného

študoval a zadovážil si súdny spis z „prebiehajúcej kauzy B.“ vedenej na Okresnom súde Bratislava I., sp. zn. 5T 124/08, zistil by, že tvrdenia odsúdeného, ktoré uviedol vo svojom podnete „sú objektívne, lebo sú založené na viacerých nových (pre Špeciálny súd do 10. novembra 2006 neznámých) relevantných skutočnostiach a dôkazoch.“ Poukázal aj na skutočnosť, že JUDr. Truban nepovažoval právne rozборы renomovaných právnikov za nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré nemajú žiadny význam z pohľadu ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. S týmto tvrdením nesúhlasil a bol presvedčený, že naopak, tieto ich vyjadrenia sa opierajú o nové a veľmi závažné dôkazy „krajne nezákonného vedenia a manipulovania policajta a obhajcu s kauzou a ich cieleného psychického teroru“ voči odsúdenému „na uzavretie likvidačnej dohody o vine a treste.“ Ďalej poukázal na skutočnosť, že ak by JUDr. Truban podnet odsúdeného študoval, zistil by, že v ňom zdôraznená skutočnosť „Je jednoznačne zistené, že skutkové podstaty údajných trestných činov S. a B. viackrát závažne a účelovo menili.“ „je objektívna, veľmi závažná a meritórna“ podložená „viacerými relevantnými skutočnosťami a dôkazmi pre vtedajší Špeciálny súd novými“. Na podporu svojich tvrdení uvádza celý rad „relevantných skutočností a dôkazov kauzy“ (I. až VIII.) ktoré, ako uvádza odsúdený, „indikujú nielen spochybnenie mojej viny odsúdeného, ale aj spochybnenie slobody, vážnosti, určitosti a zrozumiteľnosti vôle, na základe ktorej som pristúpil k dohode o vine a treste.“

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného Doc. Ing. J. P., CSc., nie je dôvodná.

Ako vyplýva z obsahu spisu, samosudca Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, schválil dňa 10. novembra 2006 rozsudkom, sp. zn. BB – 3Tš 30/06, podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným Doc. Ing. J. P., CSc., zo dňa 20. októbra 2006, sp. zn. VII/2 Gv 163/06. Na jej základe bol obvinený Doc. Ing. J. P., CSc., uznaný vinným zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci január roku 2006 v priestoroch Fakulty chemickej a potravinárskej technológie S., počas opravy laboratórnych protokolov študentke M. S., nar.

X., navrhol, že lepšia známka na zápočte sa dá vybaviť tak, že keď večer príde k nemu, otvorí si víno a budú sa „muchlovať“ a následne dňa 17. mája 2006 počas zápočtu menovanej povedal, že ju vyhodí zo zápočtu, ak nebude nič vedieť a že za ním má prísť do jeho kancelárie dňa 18. mája 2006 medzi 12.00 hod. až 12.15 hod. alebo v nasledujúcom období, v ktorom ju doskúša, pričom dňa 14. júna 2006 v čase od 16.20 hod. do 17.38 hod. v kancelárii číslo 230 na uvedenej fakulte, keď menovaná vedomostne nevyhovela požiadavkám na udelenie zápočtu, ju požiadal o poskytnutie sexuálneho rozptýlenia na získanie zápočtu, na čo sa menovaná zľakla a z kancelárie odišla a keď ju na schodoch dobehol, tak jej do výkazu o štúdiu na vysokej škole zapísal zápočet s hodnotením „dobré“.

Za to mu bol podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej zistil zo spisu, že odsúdený Doc. Ing. J. P., CSc., podal dňa 18. mája 2010 Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku žiadosť o povolenie obnovy konania, ktorá bola uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB – 3Nt 2/2010, zo dňa 15. júla 2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Tost 27/2010, zo dňa 30. augusta 2010 zamietnutá.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom.

V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktoré vo svojej sťažnosti uvádza odsúdený, nie sú skutočnosťami novými, ktoré by mohli sami osebe, alebo v spojení s ostatnými skutočnosťami privodiť zmenu rozhodnutia. Súd má za to, že s námietkami odsúdeného, ktoré uvádza vo svojej sťažnosti sa už v potrebnej miere vysporiadal Špecializovaný trestný súd pri prvom rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania, sp. zn. BB – 3Nt 2/2010, čo svojím rozhodnutím potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 5Tost 27/2010.

Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že aj v novom návrhu na povolenie obnovy konania sa opakovali tie isté dôvody, o ktorých už vyššie zmienené súdy rozhodli, na čo vo svojom rozhodnutí, sp. zn. BB – 4Nt 3/2010, aj poukázal samosudca Špecializovaného trestného súdu a z jeho závermi sa aj Najvyšší súd Slovenskej republiky plne stotožnil a odkazuje na ne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že námietka odsúdeného, že sa samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, JUDr. Truban nedostatočne oboznámil s jeho podnetom na obnovu konania, nie je dôvodná. Najvyšší súd nezistil žiadne procesné pochybenia v rámci konania o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania a rozhodnutie samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, JUDr. Trubana, považoval za správne a s jeho závermi sa plne stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného Doc. Ing. J. P., CSc., za nedôvodnú a ako takú ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 19. januára 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová